

**НОВ
БЪЛГАРСКИ
УНИВЕРСИТЕТ**

„Макроикономика”

Курсова работа

на тема:

Дж. Стиглиц „Свободно падане: Америка, свободните пазари, кризата и виновните за нея“

Изготвил:

Проверил:

София, 2015

Увод

Финансовата криза 2008-2009 е основа за множество анализи относно нейните причини и последици и не напоследно място възможните начини за справяне с нея. Укрепването на финансовия пазар е необходимо условие за възстановяването на икономиката. Въпреки че не е достатъчно.

Първоначално САЩ и останалия свят се превърнаха в жертви на собствените си успехи. Ръстът в производителността бе по-висока от тази в търсенето, което доведе до намаляване на заетостта. Пренасочването на работниците към други сектори се оказа сложен процес в САЩ и Европа. Това се дължи не просто на факта, че кумулативният брой на заетите в производството намалява в глобален мащаб, но също така защото много малка част от тези места могат да бъдат локализирано прозрачно.

Главният проблем за увеличаване на неравенството е глобализацията. С други думи, трансферът на доходи от тези хора, които биха харчили към онези, които все още не са съкратили своето потребление. Аналогично с това нарастващите цени на електроенергията трансферират покупателната способност от САЩ и стария континент към държави, които изнасят петрол, и такива които осъзнават нестабилността на цените на енергийните ресурси.

Не на последно място, проблемът в основата на свиването на глобалното търсене, е презапасяването с валута от развиващите се пазари – което частично е мотивирано от страха от повторна криза в Източна Азия през 1997–1998 г. и липсата на адекватни действия от страна на МВФ и Министерство на финансите на САЩ.

Това, посочено по-горе, следва да анализираме през призмата на текстовете на Дж.Стиглиц в книгата „Свободно падане: Америка, свободните пазари, кризата и виновните за нея“.

1. Резюме на основните идеи

„Свободно падане: Америка, свободните пазари, кризата и виновните за нея“ представя целенасочен анализ на финансовата криза 2008 - 2010 г., причините за нея, последиците и възможните начини за възстановяване. В книгата за оценка на менювете

на правителства и регулатори се прилагат исторически, политически и сравнителен подход. Ползата от нея е способността на автора да обясни достъпно и всеобхватно финансовата система на САЩ .

Стиглиц започва с описание на дерегулацията предприета политика от Рейгън. Той твърди, че Стиглиц, че финансовият ред в САЩ не приема намесата на държавата в поддържането на икономическата стабилност. Докато защитниците на свободния пазар посочват, че кризата от 2008 г. е събитие, което не е свързано с предходен или очакван бъдещ успех, той описва начинаът, по който финансовите институции винаги са разчитали на държавна помощ. Спасяването на финансовата система е край, чието предизвестие е ясно доказателство за набираните през годините и десетилетия държавни помощи. В съответствие със Стиглиц, „заблуденият опит да се намали влиянието на държавата е довел до това, че ролята на правителството е станала по-голяма, отколкото някой би очаквал.“ (стр. 185). Стиглиц цитира Хайек: „Има вероятност да нищо, което да е навредило толкова много “ на последователите на пазарната икономика, колкото „безспирното отстояване...за определени правила и преди всичко за свободната търговия в в капитализма.“ (с.273). За да се развива финансовият сектор е необходимо да бъде реструктуриран.

Структурни проблеми като неадекватното корпоративно управление, липсата на прозрачност и слаба решителност при вземане на решения, се определят като причини, които имат принос за задълбочаване на рецесията и бавното възстановяване. Стиглиц, като привърженик на школата на Кейнс, се противопоставя на хипотезата за ефективните пазари, проповядвана широко от Chicago School и Грийнспан. Напротив, той акцентира на ролята на правителството в регулирането и поддържането на ефективността на икономиката, което е в помощ на по-голямата част от американците.

Във втората част на „Свободно падане“ ударението се поставя на предложения за излизане от кризата. Някои от тях са преувеличени като нов социално-ориентиран метод за калкулиране на БВП. В основата на целенасоченото търсене на решения от Стиглиц може да се крие в прекомерните вреди, които са причинени от администрациите на Буш и Обама: „поради изборите, които вече се провеждат ... не само спадът ще е по-стръмен и по-дълъг от необходимото, но и изходът от кризата ще е с много по-големи дългове, с финансова система, която е по-слаба, по-малко ефективна и по-уязвима по отношение на